

חגים

מהרי"ך מפורט לחגי חודש תשרי תש"ע

נא לשמור על קדושת הגיליון

יוצא לאור ע"י: מרכז דוברי עברית-חב"ד ליובאוויטש, סטטן איילנד, ניו יורק סניף לבית חב"ד הראשי
 44 Brunswick Street • Staten Island, NY 10314 • 718-761-4483 • www.chabadisraeli.com

דבר השליח

המשאלות הללו שזורות לכל אורך מחזור התפילה של ראש-השנה. אין אנו מסתפקים בבקשות הפרטיות והציבוריות, אלא מבקשים את תיקון העולם כולו במלכות ה'.

לנצל את שעת הרצון

ראש השנה הוא שעת רצון, יום קדוש שבו מתעורר ומתחדש הקשר שבין עם-ישראל לקב"ה. כשאנחנו עומדים ביום כזה איננו מסתפקים בבקשות פרטיות, אלא מביעים את תפילתנו ומשאלתנו הגדולה והעיקרית - "צמיחת קרן לדוד עבדך, ועריכת נר לבן-ישי משיחך"; אנו מבקשים את הגאולה. גם בימי הסליחות, מי שמתבונן בפיוטים השונים, ימצא בהם את צער הגלות, את הכאב על שבי-המקדש חרב, עם-ישראל מפוזר ומפורד בין העמים, וכבר אלפיים שנה עדיין לא נושענו. כשניתנת לנו הזדמנות להעלות לפני יוצר הכול את משאלות ליבנו, אנו מצביעים על השורש והמקור של כל מצוקותינו וייסורינו ומבקשים את הבקשה הגדולה, שתביא עמה גם את שאר המשאלות הפרטיות - את הגאולה.

היום ברור לגמרי, שאין לאיש הכוח והיכולת לפתור את הבעיות הרבות שסובבות אותנו. לכל היותר אפשר להביע ולציין חלופות טובות יותר או גרועות פחות. אנו חיים במציאות מסובכת, קשה ולמעשה בלתי-פתירה. אפשר וצריך לנסות לשפר עמדות, אבל את המציאות הבסיסית אין בכוחנו לשנות.

התקווה האמיתית והיחידה היא הגאולה האלוקית, הניסית, הגאולה המובטחת על-ידי נביאינו הקדושים. כאשר הקב"ה יגלה את מלכותו עלינו וישלח לנו את משיח-צדקנו, יפתרו כהרף-עין כל הבעיות שמקיפות אותנו ונגיע באמת אל המנוחה ואל הנחלה. אז בוודאי תהיה לנו שנה טובה ומתוקה, שנת הגאולה האמיתית והשלמה.

עלינו לנצל את סגולתה המיוחדת של השנה החדשה, הבאה עלינו לטובה שנת תש"ע - שתהיה שנה טובה יותר ומבורכת יותר, שנה שבה ימולאו כל משאלות לבנו לטובה, ועיקר העיקרים: שנה בה יתגלה מלך המשיח ויקבץ את נדחי ישראל מארבע כנפות הארץ לארצנו הקדושה ובבנין בית המקדש השלישי, עכשיו ממש.

כתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה!

הרב נחמן מרדכי הלוי סגל

תפילת ראש-השנה

בראש-השנה אנחנו מבקשים הרבה בקשות פרטיות וציבוריות, אבל מי שנותן את דעתו למחזור התפילה מגלה שמעל הכול מרחפת משאלה גדולה אחת כשאנו עומדים ומתפללים בראש-השנה, מבקש כל אחד ואחד את משאלות ליבו: פרנסה, בריאות, שלום-בית, נחת מהילדים, הצלחה בלימוד התורה, התחזקות ביראת שמים ועוד ועוד. כל אחד מבקש להיכתב ולהיחתם לשנה טובה ומתוקה.

יש לנו בקשות ומשאלות לא רק במישור האישי אלא גם במישור הלאומי - שלום, ביטחון, הרמת קרן ישראל, יותר אהבת-אחים, יותר כבוד בין איש לרעהו, יותר התקרבות לתורת ישראל ולמצוותיה. בכל שנה אנו מבקשים שהקב"ה יערה עלינו רוח ממרום ונגלה את הטוב שבנו ואת הנקודה היהודית המשותפת לכולנו.

אבל כשאנחנו מתפללים בראש-השנה ונותנים את דעתנו לפירוש המילים שבתפילה, אנו מגלים שמעל כל המשאלות הפרטיות והכלליות מרחפת משאלה אחת גדולה ומרכזית.

"מלוך על העולם"

בראש ובראשונה אנחנו מבקשים שהקב"ה יגלה את מלכותו: "מלוך על העולם כולו בכבודך, והינשא על כל הארץ ביקרך, והופע בהדר-גאון-עוזך על כל יושבי תבל ארצך". אנו מתחננים לפני בורא העולם ומנהיגו, שלא יסתיר עוד את פניו מאיתנו, אלא שמציאותו ונוכחותו תהיה גלויה ומורגשת, עד ש"יידע כל פעול כי אתה פעולתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו".

עוד אנחנו מבקשים ש"ייעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם" - שהאנושות כולה תתאחד לעבוד את ה', לאהבו ולירא מפניו. על הרוע שקיים בעולם אנחנו מבקשים שהקב"ה יעבירו לגמרי מאיתנו - "והרשעה כולה בעשן תכלה, כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ".

על עם-ישראל אנו מבקשים: "תן כבוד ה' לעמך... שמחה לארצך וששון לעירך". שעם ישראל יגיע למעמדו האמיתי, מעמד של "ממלכת כהנים וגוי קדוש", העם הנבחר שנועד להיות אור לגויים, ואשר האנושות כולה מכירה בסגולתו ובתרומתו הייחודית.

התודה והברכה לאיש החסד אשר זו השנה השניה שנדבה ליבו ונתן מממונו להדפיס מדריך מפואר זה

ר' משה ושרה רוטנשטיין שיחיו

וילדיהם: טובה לאה ובעלה אוריאל וילדיהם שיחיו למשפחת איינהורן
יצחק יעקב ורעיתו עליזה שרה וילדיהם שיחיו למשפחת רוטנשטיין
אורה הינדא רוטנשטיין

להתברך בכתיבה וחתומה טובה ולשנה טובה ומתוקה!

מאגרות הרבי מליובאוויטש

לקראת תשרי חודש החגים

(תרגום חופשי)

האומה הישראלית אשר נקראה מאז ומקדם "המעט מכל העמים" מיעוט קטן הוא בין העמים היהודי הוא בתור יחיד הוא מיעוט בסביבתו, ואף בקרב אחיו הוא - יוכל להיות, לדאבוננו כי היהודי המנהל את אורח חייו כפי שחייב היהודי לחיות היינו על פי התורה והמצוות, אף הוא לדאבוננו ולצערנו אינו רוב מנין, כי הרוב עדיין לא הגיע לידי הכרת תפקידו האמתי.

אותותיו וזיק לגוף כולו, והתוצאות תוכלנה להיות רציניות ביותר באם הוא אבר חיוני.

האמור לעיל על כל דבר איברי הגוף כוחו יפה גם בנוגע למצבו של כל יחיד ויחיד בחוגו. ושל כל חוג וחוג באומה ושכל אומה ואומה - בכלל המין האנושי. ודאי שכן הוא גם בנידון דידן בנוגע לבר ישראל, לקיבוץ יהודי ולכלל ישראל בין אומות העולם.

האומה הישראלית אשר נקראה מאז ומקדם "המעט מכל העמים" מיעוט קטן הוא בין העמים היהודי הוא בתור יחיד הוא מיעוט בסביבתו, ואף בקרב אחיו הוא - יוכל להיות, לדאבוננו כי היהודי המנהל את אורח חייו כפי שחייב היהודי לחיות היינו על פי התורה והמצוות, אף הוא לדאבוננו ולצערנו אינו רוב מנין, כי הרוב עדיין לא הגיע לידי הכרת תפקידו האמתי.

מובן הדבר כי קל יותר לקבוע את תפקידו המיוחד של אבר בתוך הגוף כפי שאפשר לקבוע את תפקיד העם בין העמים. אולם באשר לכלל ישראל לא יקשה הדבר כלל בהביאנו בחשבון כי יחידים הם ישראל בעולם בקורותיהם

ב"ה, ימי הסליחות
ברוקלין, נ.י.

אל בני ובנות ישראל
אשר בכל מקום ומקום
ה' עליהם יחיו

שלום רב וברכה!

בעמדנו על סף השנה החדשה בימים של חשבון-נפש רציני לכל יחיד ויחיד בתור פרט והן בתור חלק מן הכלל, עשויה ההתעמקות בעולם הקטן זה האדם להאיר בהרבה את מטרת האדם ותכליתו בעולם הגדול.

יש בגוף האדם פעולות שונות בהן נוטלים חלק כל אברי הגוף ויש פעולות המיוחדות לכל אבר ואבר. ברם למען תפקידו המיוחד של כל אבר דרושה, כמובן התאמצות מיוחדת ואילו הפעולות המשותפות נעשות בנקל בהרבה.

מה יארע כאשר יחדל אבר מסויים לפעול כיחיד אלא יפנה כל כחו ומרצו לעבודת הכלל בשיתוף עם יתר האברים? בסקירה ראשונה ייתכן שידמה כי תוכל לצמוח מכאן תועלת הן לאותו האבר - חסכון עמל מיוחד - והן לגוף בכללו - ע"י מה שיוכל האבר להגביר חלקו בעבודה המשותפת מבלי להיות מיוחד בין כל האיברים.

אולם לאמיתו של דבר יהא בכך משום אסון לשניהם גם יחד: האבר שיחדל לפעול פעולתו המיוחדת יאבד את כל מהותו הכרוכה דווקא בתפקידו המיוחד. ולא זו אף זו: הפסקת הפעולה הרגילה תחליש את האבר הזה עד שלא יועיל עוד כלל לא רק לפעולותיו המיוחדות אלא אף להשתתפותו בעבודת הגוף בכלל. החסרון באבר מיוחד זה בהכרח שיתן

קיום עמנו ודאי שאינו תלוי בשפע חמרי או כוח גופני. אפילו בימים הטובים ביותר, בימי הממלכה המאוחדת של שלמה המלך ע"ה, הי' עם ישראל ומלכות ישראל קטנים בהשוואה אל המלוכות בעולם באותה תקופה, מצרים אשור ובלל. כן ברור כי לא המלוכה ולא הקרקע הגיאוגרפית הבטיחו את קיומנו, כי קצרה ביותר היא ההיסטוריה שלנו, בתור עם עם מדינה משלו, בהשוואה עם דברי ימי גלותנו, ללא מלוכה וללא ארץ, כן אין לראות בשפה יסוד חיוני בקיומנו כי עוד בימי קדם שמשה הלשון הארמית כשפת הדיבור של העם. בימי ר' סעד'י גאון והרמב"ם היתה השפה הערבית לשונם של רוב המוני העם ולאחר מכן אידיש ושפות אחרות. נשאר רק דבר אחד שהוא הצד השווה לכל הזמנים, כל הארצות וכל התנאים שבדברי ימינו: התורה והמצוות אותם שמרו ישראל בחייהם היום-יומיים במסירות נפש שאין למעלה הימנה.

למעלה הימנה.

דמיונות והזיות. כי במקום כבוד וקירוב מעוררת שיטה זו רק בזיון ולעד - ובצדק, שכן פשרה קטנה היום מביאה לידי פשרה גדולה יותר מחר, ופשרה במצוות שבין אדם למקום היום גוררת פשרה במצוות שבין אדם לחברו מחר. עמידה איתנה בהגנה על "אנכי ה' אלקיך" ועל "זכור את יום השבת לקדשו" מחזקת גם את שמירת ה"לא תרצח" ולא תגנוב".

בימי חשבון הנפש האלה ודאי שאחינו בני ישראל בכל מקום שהם, ה' עליהם יחיו, הן יחידים, הן קיבוצים ותנועות (וככל שהקבוץ גדול יותר כן תגדלנה האפשרויות ועמהן - האחריות) - כלם יתעמקו בדבר וימסרו חשבון צדק לעצמם, תוך הוד' מלאה באמת לאמתה:

כי קיום עמנו תלוי אך ורק בקיום התורה והמצוות בחיי יום יום, הן של היחיד והן של הצבור.

סוד קיומנו כעם הוא "הן עם לבד ישכון", כל יחיד ויחיד, איש ואשה ותינוק - כלם עובדים רק לה' אחד, עפ"י תורתנו שהיא תורה אחת, נצחית אשר לא תהא מוחלפת ח"ו. היותנו שונים מן הכל לא חולשה היא לנו אלא זהו כוחנו. רק בדרך התורה והמצוות נוכל למלא את תפקידנו העקרי והמהותי אשר הוא לפי ציוויו של יוצר העולם כלו - להיות "ממלכת כהנים וגוי קדוש" ועי"כ גם "סגולה מכל העמים".

בברכת כתיבה וחתימה טובה מקרב לב לשנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

מנחם שניאורסאהן

המיוחדות ובדברי ימיהם בני אלפי השנים. בסקירה פשוטה אפשר בנקל למצוא את הצד השווה את הקו המיוחד שנראה תמיד בכל התקופות והמאורעות השונים אשר בו קשורה עצם מהותו וקיומו של עם ישראל.

מבט בלתי משוחד ובלי משפט קדום על תולדות ישראל הארוכים מוכרח להביא לידי מסקנא אשר קיום עמנו ודאי שאינו תלוי בשפע חמרי או כוח גופני. אפילו בימים הטובים ביותר, בימי הממלכה המאוחדת של שלמה המלך ע"ה, הי' עם ישראל ומלכות ישראל קטנים בהשוואה אל המלוכות בעולם באותה תקופה, מצרים אשור ובלל. כן ברור כי לא המלוכה ולא הקרקע הגיאוגרפית הבטיחו את קיומנו, כי קצרה ביותר היא ההיסטוריה שלנו, בתור עם עם מדינה משלו, בהשוואה עם דברי ימי גלותנו, ללא מלוכה וללא ארץ, כן אין לראות בשפה יסוד חיוני בקיומנו כי עוד בימי קדם שמשה הלשון הארמית כשפת הדיבור של העם: חלקים שונים בתנ"ך, כמעט כל התלמוד הבבלי, הזה"ק וכו' נכתבו בלשון הארמית. בימי ר' סעד'י גאון והרמב"ם היתה השפה הערבית לשונם של רוב המוני העם ולאחר מכן אידיש ושפות אחרות. כן אי אפשר לאמר כי מין תרבות או מדע כלליים הבטיחו את קיום אומתנו, כי דברים אלו נשתנו תכלית שינוי מתקופה לתקופה.

נשאר רק דבר אחד שהוא הצד השווה לכל הזמנים, כל הארצות וכל התנאים שבדברי ימינו: התורה והמצוות אותם שמרו ישראל בחייהם היום-יומיים במסירות נפש שאין למעלה הימנה.

אכן היו מזמן לזמן יחידים או קבוצות ססטו מדרך התורה והמצוה. בימי בית ראשון היו עובדי עבודה זרה של הבעל וכו'; בימי בית שני - המתיוונים המתבוללים באלכסנדריא, הקראים וכיו"ב - אולם כל אלה נעלמו כליל מתוך חיי עם ישראל (לאחר שהסבו יסורים וצרות לא לעצמם בלבד אלא אף לכלל ישראל). רק שרשרת הזהב של תורה ומצוות לא נותקה, וע"י תורה ומצוות עבר כלל ישראל את הדרך הארוכה מהר סיני ועד ימינו. כל בעל שכל ישר המודה על האמת מוכרח להגיע לידי מסקנא כי קיומו ועצם מהותו של עמנו קשורים בחיי תורה ומצוות. כי הם חיינו וארך ימינו.

ומכאן המסקנא ההגיונית:

שיטת "נהי' ככל הגויים" לא רק שאינה יכולה להבטיח את קיומנו, אלא מעמידה היא בסכנה ח"ו את קיומו של עם ישראל. ע"י חיקוי העולם הבלתי יהודי לא את ידידותם ירכשו ולהפך, עוד יגדילו שנאתם.

הוא הדין לאותם החוגים היהודיים המבקשים לישא חן בעיני החפשים ע"י פשרות וויתורים בעניני תורה ומצוות - לא רק שהם מחלישים בזה את עמדותיהם הם, אלא מגבירים בכך את כוחות החפשים ומעמידים בסכנה ח"ו את קיומו של כלל ישראל. ולא עוד אלא שאף "ההישגים" המקווים אינם אלא

מדריך זה מוקדש לעילוי נשמת הורינו זכרונם לברכה

ר' שמחה בונים ב"ר יעקב ע"ה (נפטר 1 שבט תשנ"ח) וזוגתו גיטל לאה ב"ר משה צבי ע"ה (נפטר י"ד סיון תשל"ו) רוטנשטיין
ר' שבתי יוסף ב"ר נפתלי יעקב קפהל ע"ה (נפטר כ"ג אדר תשנ"א) וזוגתו זיסל ב"ר יצחק יעקב ע"ה (נפטר 1 תמוז תשס"ט) יענקלביץ

יהא זכרם ברוך!

ראש השנה

התרת הנדר ואין לסמוך על התרה זו.

השארית אש

יש לוודא שתישאר אש דולקת (כיריים או נר זיכרון) במשך כל החג - כדי שיהיה אפשר להדליק ממנה למחרת בלילה (לאחר צאת השבת), את נרות היום השני של החג, שהרי אסור להדליק אש חדשה בחג.

הדלקת נרות שבת וחג

מדליקים נרות לקראת כניסת השבת והחג. קודם הדלקת הנר האשה מברכת את ברכת הדלקת הנר וכן ברכת שהחיינו. להלן עמוד 15.

קידוש

לאחר שחוזרים מבית הכנסת ראש המשפחה מקדש על היין ואומר את הנוסח המלא של הקידוש. להלן עמוד 16.

ברכת שנה טובה

בליל ראש השנה לאחר תפילת ערבית, נוהגים לברך איש את רעהו "לשנה טובה תכתב ותחתם", ואשה אל רעותה "לשנה טובה תכתבי ותחתמי".

מאכלי ברכה

בקהילות ישראל על עדותיהן השונות, נפוצו מנהגים שונים הקשורים בסימנים שונים התלויים במאכלי החג. נציין אחדים מהם: בכל ימות השנה נוהגים לטבול את פרוסת החלה - לאחר ברכת המוציא במלח ובראש השנה אנו מטבילין אותה בדבש, רמז לשאיפתנו לשנה טובה ומתוקה כדבש. לאחר מכן לוקחים פלח של תפוח, טובלים אותו בדבש, מברכים "בורא פרי העץ" ואומרים: "יהי רצון שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה". יש האוכלים ראש דג או כבש לסמל: "שנהיה לראש ולא לזנב". מנהג אחר הוא לאכול מפרי הרימון, בתקווה שכשם שגרגריו רבים, כן ירבו זכויותינו. (פירוט המאכלים והברכות - להלן עמוד 14).

יום ראשון של ראש השנה

תפילת שחרית

תפילת שחרית דומה במתכונתה לתפילת השבת. לאחר קריאת התורה מתפללים תפילת מוסף של ראש השנה. אין תוקעים בשופר בראש השנה שחל בשבת.

קידוש

לאחר שחוזרים מבית הכנסת ולפני סעודת החג מקדשים על היין, להלן עמוד 16.

כשם שלכל יצור עלי אדמות, מבעלי החיים ועד בני האדם, יש ראש, הנחשב לאבר החשוב ביותר הגוף, ובו נעשית כל החלטה ומוכרע כל צעד וצעד בחייו של האדם, כך גם השנה - יש לה ראש על כתפיה, וה"ראש" הוא מרכז ההכרעה, שבו נתון גורלו של האדם על כף המאזניים ומוכרע בסופו של דבר. זה ה"ראש" הקובע את מעמדו הרוחני והנפשי של כל אדם. וכיוון שבראש השנה מוכרע גורלו של אדם, מרבים ביום זה בחשבון נפש ותפילות. מצד אחד, אין נכנסים אל ראש השנה כאל יום רגיל משום זה יום בו מוכרע גורלו של האדם ומצד שני, אין נכנסים אליו בעצב, משום שזה חג ויש לענגו ולכבדו.

ערב ראש השנה ספוג באווירה של הכנה נפשית והתעוררות לתשובה. זה היום האחרון בשנה שבו מכין כל אדם את עצמו לקראת יום הדין. ההכנות לראש השנה כמו בכל שבת וחג: יש לרחוץ את הגוף, נוהגים לטבול במקוה, להסתפר, ללבוש בגדי חג ולהכין את סעודות החג בתפריט שיש בו דברים מתוקים, מאכלים המסמלים איחולים לקראת שנה טובה ומתוקה.

ערב ראש השנה

יד לנצרכים

בימים אלו - כבשאר חגי ישראל, ראוי להתעסק ולספק את צרכי החג לאותן משפחות הנצרכות. כנאמר בנחמי-ה"לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו, כי קדוש היום לאדוננו".

התרת נדרים

כדי להכנס ליום הדין בלי עוון אותם הנדרים ושבועות (החלטות והבטחות טובות) שקבלנו על עצמנו ולא עמדנו בהם או ששכחנו אודותם, נוהגים בערב ראש השנה להתירם ולבטלם.

בבוקר לאחר תפילת שחרית, עומד כל אחד בפני עשרה אנשים שמהווים לצורך הענין "בית הדין", ומבקש מהם להתיר את כל הנדרים והשבועות ושאר התחייבויות שהוציא מפיו במשך השנה בעניינים שונים. הוא מקריא בפניהם את נוסח ההתרה, המופיע בסידורי התפילה. בכל מקרה של נדר ספציפי שקיבל אדם על עצמו יש לפנות לרב מוסמך לשם

עשרת ימי תשובה

הימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים נקראים "עשרת ימי תשובה" ולמעשה אלה הם רק שבעה ימים, אבל כאשר כוללים בתוכם את ראש השנה ויום הכיפורים, הרי הם עשרה.

הימים האלה נקראים "בין כסה לעשור", משום שראש השנה נקרא "כסה", שנאמר: "תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו", ויום הכיפורים נקרא "עשור", שנאמר: "אך בעשור לחודש השביעי (תשרי)... יום הכפורים הוא".

נאמר בספר ישעי-ה "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב" - אלה הם עשרת ימי תשובה, בהם הקב"ה קרוב אלינו ומצפה שנשוב אליו ונתקן את מעשינו.

בימים אלו מוסיפים בתפילות היום קטעים המתאימים לתקופה מיוחדת זו.

כן אפשר לקיים את מנהג ה'כפרות' (המהדרין יקפידו לקיים זאת בהשכמת הבוקר של ערב יום כיפור).

צום גדליה

בג' בתשרי נרצח גדליה-ה בן אחיקם, האיש שנתמנה לאחר חורבן הבית על ידי נבוכדנצר מלך בבל למנהיגה של שארית הפליטה בארץ ישראל. כשנהרג גדליה, כתבה גחלת ישראל האחרונה, והרגו רבים ושארית יהודה גלתה מארץ ישראל. מסיבה זו תיקנו הנביאים לקבוע את יום ג' בתשרי ליום צום.

שבת שובה

השבת שלפני יום כיפור נקראת "שבת שובה" על שם ההפטרה הנקראת בבית הכנסת בשבת זו לאחר קריאת התורה, ההפטרה פותחת במילים "שובה ישראל עד ה' א-לה-יך".

שמה של השבת נותן לנו "תזכורת", להתכוון לקראת היום הגדול והנורא ולשוב בתשובה שלמה.

לא לישון

יש המקפידים שלא לישון במשך שעות היום של ראש השנה, מכיון שיום זה יש לו השפעה רוחנית גדולה על כל השנה. ומשתדלים להרבות בתפילה, בתורה ובאמירת תהילים.

כאשר יום ראשון של ראש השנה חל בשבת, מקיימים תשליך ביום השני (ראה להלן).

ליל שני של ראש השנה

הדלקת נרות

בליל השני של החג, מדליקים את הנרות לאחר צאת הכוכבים (אין להקדים מהזמן הנקוב בלוח), ומדליקים רק מאש הדולקת כבר מערב החג.

נהוג להניח לפני הדלקת הנרות פרי חדש על השולחן (או ללוש בגד חדש). מברכים ברכת הדלקת הנר ולאחר ברכת "שהחיינו" (להלן עמוד 15). ברכת "שהחיינו", מכוונים גם על פרי (או בגד) החדש, המוכן מבעוד מועד למטרה זו.

קידוש

גם באמירת הקידוש בערב זה יש לברך ברכת "שהחיינו", בעת אמירת הברכה מכוון המקדש גם על פרי חדש המונח על השולחן כפי שכיוונה האשה בעת הדלקת נרות. כבכל חג החל במוצאי שבת משלבים בקידוש את ברכת הנר וההבדלה. להלן עמוד 16.

יום השני של ראש השנה

מצוות היום - תקיעת שופר

תפילת שחרית דומה במתכונתה לתפילת השבת. ביום השני של ראש השנה, לאחר קריאת התורה תוקעים בשופר. זוהי המצווה המרכזית של החג וחשוב מאוד לשמוע את השופר היטב. גם על נשים להקפיד לשמוע את התקיעות. התוקע מברך שתי ברכות, ויש להתכוון לצאת ידי חובת המצווה ולענות אמן. בכדי לשמור על קיום מצוות השמיעה כהלכה יש להימנע מדיבור עד לגמר התקיעות הפרושות על פני כל תפילת מוסף. לאחר שחוזרים מבית הכנסת ולפני סעודת החג מקדשים על היין, להלן עמוד 16.

תשליך

אחר הצהריים, לאחר תפילת מנחה, הולכים לשפת ים, מעיין, נהר או כל ריכוז אחר של מים, ואומרים את ה"תשליך" - בתפילה זו אנו מבקשים מהקב"ה שימחול לנו על כל עוונותינו ויקיים את הבטחתו שנאמרה על ידי נביאו "ותשליך במצולות ים כל חטאתם". מטרת המנהג לעורר רחמי שמים, ולהפגין את החלטתנו הנחושה להתנער מן החטא. ניתן להשלים את קיום המנהג עד ערב יום הכיפורים.

הבדלה

במוצאי ראש השנה מבדילים על כוס יין. נוסח ברכת ההבדלה - כבכל מוצאי שבת, למעט ברכת הנר וברכת בשמים. המבדיל שותה את כוס היין (ראה להלן עמ' 17).

יום הכיפורים

וכמאמר חז"ל כי "כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי".

יום הכיפורים

צום

יום הכיפורים הוא היום היחיד בשנה שהציווי להענות בו נאמר בתורה: "בחודש השביעי בעשור לחודש, תענו את נפשותיכם וגו'". מי שחושש שההליכה לבית הכנסת תקשה עליו לצום, מוטב שישאר בביתו ובלבד שיצום. הצום נפתח עם כניסת החג (בשעת הדלקת נרות). נכון מאוד, לחנך את הילדים - מהמבוגרים שבבית, לצום לפחות כמה שעות ולקיים את שאר מצוות היום. נוסף על איסור אכילה ושתיה חל איסור גם על רחצה, נעילת נעלי עור, יחסי אישות ומשיחת הגוף בשמנים ותמרוקים. הצום מסתיים בצאת יום הכיפורים. אין להקדים לפני הזמן הנקוב בלוח.

הדלקת הנרות

בהדלקת הנרות של החג - יום הכיפורים, יש לברך את ברכת הדלקת הנר וכן ברכת שהחיינו להלן עמוד 15. (אין להדליק את הנרות לאחר הזמן הנקוב בלוח). לפני כניסת החג מדליקים נר נשמה.

ברכת ראש המשפחה

לפני היציאה לבית הכנסת מברכים ההורים את ילדיהם בברכת כהנים: "ברוך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחונך, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום". ולאחר מכן מוסיפים: לבן: "ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה". לבת: "ישימך אלוקים כשרה, רבקה, רחל ולאה". לקראת תפילת ליל יום הכיפורים מתעטפים בטלית ויש להתעטף בה מבעוד יום.

כל נדרי

הכרזה זו פותחת את יום הכיפורים ונאמרת כשארון הקודש פתוח ושניים מנכבדי הקהל מחזיקים ספרי תורה בידיהם ועומדים לשני צידי החזן. תוכנה הוא ביטול כל אותם נדרים שלא קוימו, כדי שהדבר לא יעמוד למכשול בהכנסו ליום הדין. בתחילתה אנו מכריזים: "על דעת המקום, ועל דעת הקהל, בישיבה של מעלה, ובישיבה של מטה, אנו מתירים להתפלל עם העבריינים". ופירושה: שגם אם מעשיו החיצוניים של האדם מתארים אותו כ"עברין" הרי בליבו פנימה הוא דבק בה' ותורתו, ורק נוכח הנסיבות הביאוהו למצבו הנוכחי.

בכל דברי הימים של עם ישראל, יום הכיפורים היה היום המלכד את איברי האומה יחד, "לגוי קדוש בקרב הארץ": יום אשר רענן את כוחם הרוחני של היהודים בזרם של רגשות נאצלים, השואפים לעתיד מזהיר, ועליו נאמר: "כי ביום הזה יכפר עליהם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו".

יום הכיפורים - עיקרו מבוסס על הפסוק "ועיניכם את נפשותיכם..." צום "מערב עד ערב", ביום הזה מתפנים אנו מכל דבר כדי לעסוק בתשובה ותפילה בלב שלם. ביום הכיפורים מגיעים להתעוררות רוחנית נעלה, ושיאו - תפילת נעילה, המביאה להתרגשות מיוחדת בקרב המתפללים ומבליטה זרם של גבורה נפשית האופפת את הכול. חולשת הצום כמעט חולפת והציבור עומד על רגליו ואומר את הפייטום ברגש ובקול רם. קול החזן והציבור מתלכדים יחד בקריאת "שלוש עשרה מידות" ובתפילת "אבינו מלכנו", הנשמעים כזעקה גדולה לפני אבינו שבשמים. לבסוף מצהירים הכול, קבל עם ועדה: "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד" - "ה' הוא האלהים". הצום מסתיים בתקיעת שופר ובאמירת "לשנה הבאה בירושלים", ובתום היום הקדוש, כל יהודי מרגיש כאילו אבן גדולה נגולה ממנו, חטאיו נמחו.

ערב יום הכיפורים

כפרות

לפנות בוקר מקיימים את מנהג הכפרות שמטרתו להסיר גזירה רעה כלשהי מעל ראשינו. אפשר לקיים מנהג זה גם קודם לכן, בימים שאחר ראש השנה. ניתן גם לקיים את מנהג הכפרות באמצעות עוף, דג, או סכום כסף שיועבר לצדקה.

מבקשים עוגה

נוהגים לבקש פרוסת עוגת דבש, ומאחלים לשנה טובה ומתוקה. טעם המנהג: שאף אם 'נכתב' בראש השנה, כי בשנה זו על האדם להזדקק חלילה למתנת בשר ודם - תתקיים בו "כתיבה" זו בבקשת פרוסת העוגה.

תפילת מנחה

בשעות אחר הצהריים המוקדמות טובלים במקוה ולאחר מכן מתפללים תפילת מנחה. בסיום תפילת "שמונה עשרה" אומרים וידוי ו"על חטא". אחר מנחה אוכלים סעודה מפסקת.

אוכל ליומיים - סעודה מפסקת

בערב יום הכיפורים מצווה להרבות באכילה ושתיה,

חג הסוכות

בשונה משאר חגי ישראל, חג הסוכות מתייחד באוניברסליות שבו, כפי שבאה לידי ביטוי בדברי הנביא זכריה: "והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם, ועלו מדי שנה בשנה... לחוג את חג הסוכות". בתלמוד נאמר שבימי המשיח תבחר דווקא הסוכה כדי לשמש מבחן לאומות העולם בקיום מצוות התורה.

אוניברסליות זו נובעת מסיבת שמחתנו בחג הסוכות, כי הוא הזמן שאדם אוסף את פרי עמלו ושמח על יבולו ומודה לאלוקיו. שמחה זו משותפת לכל הבריות, ולכן דמותו של חג הסוכות הוא יום חג לכלל האנושות: השמחה ביבולה החקלאי ובייעודה הטבעי.

לכן לעתיד לבוא, בימות המשיח ייקבע חג הסוכות לא רק חג לכל האומות, אלא חג הקובע את הזיקה הרוחנית האוניברסלית למעלתה של ירושלים

כמתואר בנבואת ישעי-הו "והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה'... ונהרו אליו כל הגוים... כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים".

ערב סוכות

בניית הסוכה

את הסוכה בונים תחת כיפת השמים ולא תחת גג או ענפי עצים. לפחות 80 ס"מ התחתונים של הדפנות צריכים להיות עשויים מחומר יציב. הסכך צריך להיות מן הצומח. אין להשתמש בסכך שנוסף ללא רשות מפורשת מן הבעלים וכן אין לקשור את הסכך בחוטים. בבניית הסוכה פרטים רבים ורצוי מאוד להתייעץ עם רב קודם הבנייה.

ארבעת המינים

בערב חג הסוכות נוהגים לאגוד את הלולב עם הערבות וההדסים והמהדרים עושים זאת בעצמם בסוכה. לוקחים לולב אחד, שתי ערבות ולפחות שלושה הדסים וכורכים אותם באמצעות עלי הלולב. (בסדר

תפילה זו מסתיימת במילים "ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה". לאחר מכן מתפללים תפילת ערבית של יום הכיפורים.

תפילות היום - "יזכור"

יום הכיפורים הוא היום היחיד בשנה שבו מתפללים חמש תפילות בתפילות היום מתפללים שחרית. חזרת הש"ץ (החזן) על תפילת העמידה כוללת פיוטים, (חלקם עפ"י סדר הא-ב) ו"סליחות". לאחר קריאת התורה מזכירים נשמות - "יזכור". בסיום תפילת מוסף, קוראים את סדר עבודת הכהן הגדול בזמן שבת המקדש היה קיים.

מנחה - מפטיר יונה

העולה השלישי לתורה בתפילת מנחה, קורא גם את ההפטרה הכוללת את כל ארבעת פרקיו של ספר יונה ובה תיאור חזרתה בתשובה של עיר שלמה על כל תושביה והצלתה מפני גזירה נוראה.

תפילת נעילה

התפילה החמישית במנין התפילות. בשעה זו עומדים להנעל שערי שמים ואנו מתדפקים בשארית כוחותנו: "פתח לנו שער בעת נעילת שער כי פנה יום".

בסיום התפילה מכריז החזן והקהל אחריו "שמע ישראל ה' א-לה-ינו ה' אחד". לאחר מכן אומרים בקול "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" שלש פעמים רצופות. בסוף ההתרגשות כשהלבבות נפתחים, פורצת הקריאה "ה' הוא הא-לה-ים" שבע פעמים בסיום התפילה קורא כל הקהל "לשנה הבאה בירושלים".

במוצאי יום כיפור יוצאת 'בת קול' ממרומים ואומרת: "לך אכול בשמחה לחמריך כי כבר רצה הא-לה-ים את מעשיך". לאחר תפילת ערבית של מוצאי יום הכיפורים, יוצאים לקיים קידוש (-ברכת) לבנה.

הבדלה - מוצאי יום

כיפור

כששבים הביתה עורכים 'הבדלה' על כוס יין ומברכים "בורא מאורי האש" (מלהבה שבערה במשך החג), להלן עמוד 17. לאחר מכן, אוכלים סעודת מוצאי יום כיפור ומתחילים להתעסק בבניית הסוכה. בכך מגשימים את העיקרון של "מצווה גוררת מצווה", ומקיימים את הפסוק "ילכו מחיל אל חיל".

ליל שני של חג הסוכות

הדלקת נרות

בליל השני של החג, מדליקים את הנרות לאחר צאת הכוכבים (אין להקדים מהזמן הנקוב בלוח), ומדליקים רק מאש הדולקת כבר מערב החג. להלן עמוד 15.

קידוש

אחר רדת החשיכה ותפילת ערבית עורכים קידוש בסוכה. מוסיפים ברכת "שהחיינו", "לישב בסוכה", וסועדים סעודת חג. כפי שערכנו אתמול בלילה הראשון של החג. כבכל חג החל במוצאי שבת משלבים בקידוש את ברכת הנר וההבדלה. להלן עמוד 17.

יום שני של חג הסוכות

נטילת הלולב - הושענות

בכל יום מימי חג הסוכות (למעט שבת), מקיימים את מצוות "ארבעת המינים". לוקחים ביד ימין את הלולב שאליה מאוגדים ההדסים והערבות, ומברכים "על נטילת הלולב". אחר-כך לוקחים ביד שמאל את האתרוג, מחזיקים את כולם יחדיו ומברכים "שהחיינו" (בפעם הראשונה בלבד). נהוג לנענע את ארבעת המינים לארבע רוחות השמים, למעלה ולמטה. המטרה היא לעורר את רחמי הבורא בעניין הגשמים. אנו מבקשים: 'כשם שארבעת המינים הללו אינם יכולים לצמוח ללא מים, כך זקוק העולם לגשמי ברכה'.

הבדלה

במוצאי חג הסוכות מבדילים על כוס יין. נוסח ברכת ההבדלה - כבכל מוצאי שבת, למעט ברכת הנר וברכת בשמים. המבדיל שותה את כוס היין (ראה להלן עמ' 17).

חול המועד

אחרי שני ימי החג הראשונים, באים ימי חול המועד. בימי חול המועד אין מניחים תפילין, מותר לנסוע ולהדליק אש,

הנחתם ישנם מנהגים שונים). במשך ימי חג הסוכות מחליפים לפי הצורך את ההדסים והערבות.

סוכות

מצוות סוכה

נאמר בתורה: "בסוכות תשבו שבעת ימים" והטעם לכך: "למען ידעו דורותיכם, כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים". במדבר הקיפו ענני הכבוד את מחנה ישראל מכל צד והגנו עליהם מפני השמש והשרב, כדי שנזכור את נפלאות יציאת מצרים נצטוונו להקים סוכות. במשך שבעת ימי החג מקפידים שלא לאכול מחוץ לסוכה (וישנם המהדרים אף שלא לשתות מחוץ לסוכה). בכל ארוחה לאחר ברכת "המוציא" על הלחם או ברכת "מיני מזונות" על מיני מאפה או על שתיית יין יש לברך את ברכת "לישב בסוכה", להלן עמוד 15.

ליל ראשון של חג הסוכות

הדלקת נרות

יש לוודא שתישאר אש דולקת (כיריים או נר זיכרון) במשך כל החג - כדי שיהיה אפשר להדליק ממנה למחרת בלילה (לאחר צאת השבת). את נרות היום השני של החג, שהרי אסור להדליק אש חדשה בחג. האשה והבנות מדליקות נרות של שבת ויום טוב ומברכות ברכת הדלקת הנרות וברכת שהחיינו. להלן עמוד 15.

קידוש

אחר רדת החשיכה ותפילת ערבית עורכים קידוש בסוכה. בסיום הקידוש מוסיפים את ברכת "לישב בסוכה" ו"שהחיינו". לאחר מכן נטילת ידים וסעודת החג. להלן עמוד 17. חשיבות מיוחדת לשיבה בסוכה בליל החג הראשון, וחובה לאכול בסוכה (גם כשלא רעבים ואפילו כאשר גשום) פרוסת חלה (כ-30 גרם).

אושפיזין (אורחים)

על פי תורת הסוד, שבעה מאבות האומה יורדים מגן עדן ובאים לבקרנו בחג הסוכות, ונעשים אושפיזין - אורחים. ואלה האושפיזין: ביום הראשון אברהם, ביום השני יצחק וכן בשאר הימים יעקב, יוסף, משה, אהרון ודוד.

יום ראשון של חג הסוכות

מקיימים את מצוות הישיבה והאכילה בסוכה, אך לא מקיימים את מצוות ארבעת המינים ביממה זו.

שמיני עצרת

היום השמיני לימי חג הסוכות נקרא שמיני עצרת על שם הכתוב: "ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו" (במדבר כט לה). חג זה הוא סיומו של חג הסוכות, אך למעשה הינו חג בפני עצמו, נוהגים גם בחג זה לאכול בסוכה, אך הפעם ללא ברכת "לישב בסוכה". שמו של החג - "עצרת" מסמל את ביטוי החיבה מצד הקדוש ברוך הוא לעם ישראל: לאחר ששהו בשבעת ימי חג הסוכות בירושלים במסגרת העלייה לרגל, אומר ה' לבניו: "היעצרו עמי יום נוסף, כי קשה עלי פרידתכם". בארץ ישראל משתלבת שמחת יום זה בחג שמחת תורה, בעוד שבחוץ לארץ חוגגים שני ימים אלה בנפרד: הראשון הוא שמיני עצרת, והיום שלאחריו הוא שמחת תורה.

הדלקת נרות

יש לוודא שתישאר אש דולקת (כיריים או נר זיכרון) במשך כל החג - כדי שיהיה אפשר להדליק ממנה למחרת בלילה (לאחר צאת השבת), את נרות היום השני של החג, שהרי אסור להדליק אש חדשה בחג.

יש לברך ברכת הדלקת הנרות ולאחריה ברכת שהחינו. להלן עמוד 15. (אין לאחר מהזמן הנקוב בלוח). כבכל חג אשר בו מזכירים נשמות

"זיכור" - מדליקים נר נשמה לפני כניסת החג.

"זיכור"

לאחר קריאת התורה של 'שמיני עצרת' מזכירים נשמות - "זיכור".

תפילת גשם

ולאחר אמירת זיכור פותחים ב"תפילת הגשם", המציינת את מעבר עונות השנה. כמאמר חז"ל: "בחג ידוונים על המים".

מתפילה זו ואילך מתחילים להזכיר בברכה השניה שבתפילת ה"עמידה" את הורדת הגשמים ("משיב הרוח ומוריד הגשם") במקום הזכרת הטל, שנהגה במשך חודשי האביב והקיץ.

פיוטי "תפילת הגשם" קדומים ביותר, ומודגשים בהם זכותם של האבות משה, אהרן ו-12 השבטים, שבהשראתם אנו מקוים לפתוח את אוצרות המטר. התפילה מסתיימת בקריאה נרגשת של הציבור, המלווה את שליח הציבור: "שאתה הוא מוריד הגשם, לברכה ולא לקללה, לשובע ולא לרזון, לחיים ולא למות".

אך ישנן מלאכות שנאסרו בו כתספורת ותיקונים שאינם הכרחיים בבית ובבגדים.

בעיקר הותרו מלאכות שהן לצורך המועד או כאילו שדחיינן עלולות לגרום הפסד מרובה.

שמחת בית השואבה

בזמן שבת המקדש היה קיים, של חול המועד סוכות, היו רוקדים ושרים בחצר בית המקדש, ואומרים שירות ותשבחות עד שעלה השחר ואז היו הולכים לשאוב מים ממעיין השילוח. מים אלו היו שופכים על המזבח ולכן נקראת שמחה זו "שמחת בית השואבה". על שמחה

זו אמרו "מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו". אף בימינו נוהגים לערוך בחג הסוכות שמחת בית השואבה בשמחה וריקודים.

שבת חול המועד

בשבת מקיימים את מצוות האכילה והשיבה בסוכה אך לא מקיימים ברכת ארבעת המינים ביממה זו.

הושענא רבה

חשיבתו של יום זה היא בגלל היותו התאריך האחרון לגבי גזר-דינו - נגמרת בו החתימה ב"בית דין של מעלה", ונמסרים הפתקים - פסקי הדין לביצוע. עד אז, ניתן לשנות את גזר הדין, וזו הסיבה שביום זה מרבים בלימוד, בנתינת צדקה, בתפילות "הושענא", בהקפות סביב הבימה ובנענועי הלולב. ביום זה מרבים בסעודה כמו בחג.

נוהגים להישאר ערים בלילה אור להושענא רבה ולקרוא את ספר 'דברים' ואת כל ספר התהילים.

חביטת ערבות - הושענא רבה

בבוקר יום השביעי של סוכות, מרבים באמירת "הושענות". חוזרים על תפילת "הושענא", של כל ימות החג ומקיפים את "בימת" בית הכנסת שבע פעמים. לכן קוראים ליום זה "הושענא רבה".

בסיום תפילות "הושענא" לוקחים אגודה של חמישה בדי ערבה וחובטים אותם בקרקע (מנהג שהנהיגו הנביאים, שטעמיו מיוסדים על תורת הסוד).

שמחת תורה

ומצטרפים למעגלי הרוקדים. בקהילות רבות נוהגים לתת ביד הילדים הקטנים דגלים, ועליהם פסוקים המדברים בשבח התורה. על מנת לחבב עליהם את שמחת החג ולמשוך את לבם ללימודי התורה. ההקפות במרכז חב"ד יתחילו אחר רדת החשיכה.

קידוש

לאחר שחוזרים מבית הכנסת ראש המשפחה מקדש על היין ואומר את הנוסח המלא של הקידוש. להלן עמוד 17.

תפילת הבוקר

בתפילה זו, מסיימים את הקריאה של התורה - פרשת "וזאת הברכה", ומתחילים לקרוא את הפרשה הראשונה: בראשית. לקריאה זו נוהגים לקרוא לעליה לתורה את כל הנמצאים בבית הכנסת, מבוגרים וילדים כאחד.

חתן תורה: העולה לתורה בקטע המסיים את התורה, מכונה "חתן תורה", מכיון שחז"ל ראו את עם ישראל כ"חתן" המבקש לארס לו את התורה כ"כלה".

חתן בראשית: לאחר מכן מזמינים לעליה את ה"חתן" השני - "חתן בראשית", שיפתח את מחזור הקריאה בפרשת בראשית. הקטע מתאר את בריאת העולם, ומחולק בהתאם לימי השבוע, ובסיום מעשה כל יום נוהגים לומר בקול: "ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד... יום שני... וכו'".

קידוש

לאחר שחוזרים מבית הכנסת מקדשים על היין (באם לא קדשו בבית הכנסת). להלן עמוד 17.

הבדלה

במוצאי שמחת תורה מבדילים על כוס יין. נוסח ברכת ההבדלה - כבכל מוצאי שבת, למעט ברכת הנר וברכת בשמים. המבדיל שותה את כוס היין (ראה להלן עמ' 17).

שבת בראשית

ויעקב הלך לדרכו

במוצאי שמחת תורה נהגו להכריז בבית הכנסת: "ויעקב הלך לדרכו".

מהו שרשו של מנהג זה? חודש תשרי מלא וגדוש חגים וימים מיוחדים וכאשר נפרדים ממנו, אנו עלולים לחזור ולשקוע בשגרת ימי החולין. לכן צריכים לשאוב מקדושת החודש, הנותן לנו כח למלא את יעודנו בעולם הזה - לימוד תורה וקיום מצוות. הכוונה איפוא במילים "ויעקב הלך לדרכו" הוא שנצא לדרכנו, לעבודתנו במשך כל ימות השנה, כשאנו טעונים מקדושת הימים של שנה זו.

פתגם חסידי אומר בנוגע לשבת בראשית: "כפי שנעמדים בשבת זו, כך זה נמשך כל השנה".

שמחת תורה נחוג בארץ ביום שמיני עצרת, בחוץ לארץ הוא יום בפני עצמו למחרת שמיני עצרת. עיקר משמעות שמחת החג הוא בסיום התורה בו: "משה תיקן להם לישראל, שיהיו קורין בתורה בשבתות ובימים טובים..." (ירושלמי ה, א), ב"שמחת תורה" מסיימים את כל חמישים וארבע פרשיות התורה.

ככדי להדגיש, שאין אנו מסיימים את לימוד התורה, כי רחבה מני ים ואין לה "סיום", פותחים אנו מיד עם סיום הקריאה בספר דברים במחזור נוסף של קריאת התורה ב"בראשית".

אמנם אין ל"שמחת תורה", מקור בתורה שבכתב, אולם חז"ל קבעו (קהלת רבה א), כי "עושין סעודה לגמרה של תורה", ומציינים בשמחה מרובה את סיום הקריאה בחומשי התורה. אמרו חכמינו "בשבעת ימי החג שמחו ישראל במצוות החג - סוכה, לולב, אתרוג, הדס, ערבה, ניסוך המים. כיון שהגיע שמיני עצרת, אומרים ישראל לפני המקום: היום הזה אין לנו לא סוכה ולא לולב, לא ניסוך המים ולא ערבה, אין לנו שיעור רק התורה הזאת, שאנו שמחים בה".

על מנת להדגיש את חלקו של כל יהודי בתורה נוהגים לכבד ביום זה את כל אחד מהנוכחים בבית הכנסת ב"עליה" לתורה, כנאמר: "תורה צוה לנו משה, מורשה קהילת יעקב". כלומר, אין התורה נחלתו של סוג מסוים, אלא שייכת לכל "קהילת יעקב" - לכל עם ישראל, שוה בשוה.

הדלקת נרות

בליל השני של החג, מדליקים את הנרות לאחר צאת הכוכבים (אין להקדים מהזמן הנקוב בלוח), ומדליקים רק מאש הדולקת כבר מערב החג. להלן עמוד 15.

ליל שמחת תורה - הקפות

הקפות: בליל החג, לאחר תפילת ערבית ולמחרת, עם סיומה של תפילת שחרית, עורכים הקפות לכבודה של התורה. נוהגים להוציא את כל ספרי התורה מן ההיכל, והגבאי מזמין את המתפללים להחזיק בהם. את ההקפה הראשונה והשנייה מייחדים לכהנים, וליום ולנכבדי הקהילה. גם הילדים נוטלים חלק בשמחת ההקפות

צוהר למהות החגים

איך יום הכיפורים מכפר

על יום הכיפורים נאמר "עיצומו של יום מכפר", כלומר, יום הכיפורים כשלעצמו יש בו כוח של כפרה. איך זה? ובכן, במשך ימות השנה קורה שהאדם חוטא ומתלכלך בדברים שליליים. מבחוץ, הוא אכן מוכתם בכתמים ומוקף פגמים, ובאמת צריך לנקות ולתקן. אבל האמת היא, שהכתמים והפגמים הם חיצוניים בלבד. עמוק בפנים, כל יהודי הוא טוב, זך ונקי. מתוך נפשו הוא רוצה לעשות רק מעשים טובים, ואין הוא חפץ לעשות שום דבר רע. יצרו הוא שמחטיאו, בניגוד לרצונו האמיתי והפנימי.

אמת פנימית זו מוסתרת בדרך כלל ואין היא מתגלה. אולם ביום הכיפורים נקלפות כל השכבות החיצוניות ונשמטו של כל יהודי מתגלית במלוא זוהרה. הקדוש-ברוך-הוא מתקרב אלינו ביום הזה, והדבר מעורר את הנשמה שבקרבו להסיר מעליה את כל השכבות החיצוניות ולגלות את מהותה האמיתית. ואז מתגלה שבעצם אין שום חטא! מתברר, שיהודי בתוך-תוכו הוא יהלום בוהק, אשר שום חטא אינו יכול לפגום בו. ביום-הכיפורים מתגלה היהודי האמיתי!

כל זה מותנה בדבר אחד בקיום צום יום-כיפורים. אם חלילה מפריים את הצום, חל הכלל: "אין קטגור נעשה סגור". כלומר: הואיל ועל-ידי הפרת הצום נעשה יום-הכיפורים עצמו גורם מפליל - אין הוא יכול לסגור ולכפר. ואולי משום כך מקפיד רובו הגדול של העם היהודי לשמור את צום יום-הכיפורים כהלכתו.

חיים בחוץ זכר לעננים

שבעה ימים בשנה אנו יוצאים מן הבתים המרווחים, מקימים סוכות וחיים בחוץ: אוכלים בסוכה, אוכלים בסוכה, יושבים בה, ועושים בה את כל הדברים שמקובל לעשותם בבית. כפי שנאמר: "בסוכות תשבו שבעת ימים,

הימים שמשה רבינו נענה בהם

אלול הוא החודש האחרון של השנה. בראש-חודש אלול עלה משה רבנו בשלישית להר-סיני, כדי לבקש מחילה, על חטא העגל ולקבל את הלוחות השניים. ארבעים האלה היו ימי רצון לעם-ישראל, וכל העם עמד בתפילה ובתענית, עד שנתבשר משה ביום-הכיפורים: "סלחתי כדברך". לכן נקבעו הימים הללו כימי תשובה לדורות. הקדוש-ברוך-הוא קרוב אלינו בחודש זה ומסייע לנו לתקן את מעשינו ולהיטהר לקראת השנה החדשה.

צמים כמלאכים

יום הכיפורים הוא יום היחיד בשנה שהציווי להתענות בו נאמר מפורש בתורה "בחודש השביעי בעשור לחודש, תענו את נפשותיכם". הצום לא בא רק כדי לכפר על עוונות. יש לו משמעות נוספת: ביום הכיפורים כאשר אצל כל יהודי מתגלה נקודת היהדות הפנימית, צריך להתנתק לחלוטין מעולם החומר. האכילה והשתיה, צרכים טבעיים של הגוף, מפריעות לנו בשעה שהנפש מתגלה ופורצת החוצה. לכן אנו צמים, מתנתקים מעולם החומר, לובשים לבן ודומים למלאכים.

בין אדם לאדם - להיות בן-אדם

על עבירות שבין אדם לחברו לא די להתפלל בבית-הכנסת. צריך לגשת לנפגע ולבקש את סליחתו. אם נגרם לזולת נזקי כספי - יש לפצותו. לעומת זאת, על עבירות שבין אדם לבוראו - מועילים החרטה, התפילה והוידוי וצום יום-הכיפורים.

זו השמחה שלך!

מספרים שראו פעם עם-הארץ מובהק רוקד בכל כוחו בשמחת-תורה. שאלוהו: "מה אתה שמח? אילו היית מתייגע בתורה כל השנה, נחא; אך מכיוון שאתה עם-הארץ, מה פשר שמחה?". השיב האיש: "וכשאחי משיא את בנו, אינני שמחה בשמחתו?".

סיפור נחמד - ולא-מדויק. השמחה בשמחת-תורה אינה של האחד הלמדן אלא גם של עם-הארץ. ביום הזה איננו שמחים על מידת הלימוד והידיעה בתורה. אילו זו הייתה מהות השמחה, ראוי היה שיפתחו את ספר-התורה וילמדו מתוכו, ואילו אנו רוקדים עם ספר-התורה, כשהוא סגור ומכוסה.

השמחה בשמחת-תורה היא על עצם היותנו יהודים ועל עצם הקשר שלנו עם התורה. תחושה זו קיימת אצל כל יהודי, ולכן השמחה היא של כולנו, מגדולים ועד הקטנים, מהלמדנים ועד מי שאינם יודעים אפילו אות בתורה.

שמחו, יהודים, זו השמחה של כולנו!

כל אזרח בישראל ישבו בסוכות. למען יידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני-ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים".

עיקר הסיבה למצוות סוכה כבר נאמרה בפסוק עצמו: "למען יידעו דורותיכם" - בסוכה היא זכר לסוכות שבהן הושיב הקדוש-ברוך-הוא את בני-ישראל בהוציאו אותם ממצרים. לא בדיוק סוכות, אלא עננים, כדברי המדרש: "שהיו ענני כבוד מקיפין אותם ומסוככים עליהם".

כאן הבן שואל: זכר ליציאת מצרים עושים בפסח ולא בסוכות! אלא שאילו היינו יוצאים לסוכות באביב, אפשר היה לחשוב שהדבר נעשה מטעמי נוחות. אבל כשיוצאים לסוכות בבוא החורף - הכול מרגישים שהדבר נעשה למען המצווה. תורת החסידות מוסיפה נופך משלה למהותה של מצוות סוכה: כל ימות השנה זקוק האדם למאמץ רוחני רב כדי להגיע לדרגת "בכל דרכיך דעהו" - שבכל פעולה ומעשה יחוש שהדבר נועד לשמש את בוראו. אך בחג-הסוכות, מגלה לנו הקדוש-ברוך-הוא אהבה כה רבה, עד שציווה עלינו לאכול ולשתות בסוכה. איננו עושים שום דבר חריג, רק אוכלים ושותים לצורכנו. אבל כשהדבר נעשה בסוכה - עצם האכילה והשתייה נעשית מצווה.

חלוקה זו מסמלת את כל הסוגים שבעם-ישראל:

טעם וריח - מי שיש בהם גם תורה וגם מעשים טובים.

טעם בלי ריח - בעלי תורה, שאינם עוסקים כל-כך במעשים טובים.

ריח בלי טעם - בלי מעשים טובים, אך ללא תורה.

לא טעם ולא ריח - יהודים שלא הגיעו לא לתורה ולא למעשים טובים.

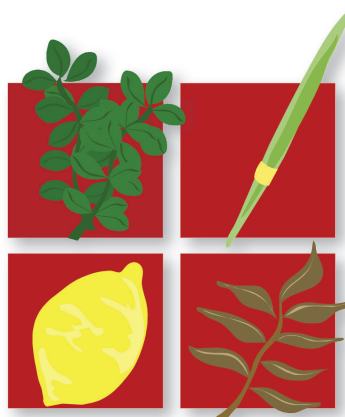
שמה תאמר: רוצה אני רק בבעלי התורה ובבעלי המעשים הטובים. וודאי שאינו מוצא עניין במי שאין בו לא תורה ולא מעשים טובים.

אומרת לך התורה: באתרוג בלבד אינך יכול לקיים את המצווה: אף לא בצירוף הלולב וההדס. עליך לקחת איתך גם את הערבה, שאין בה טעם וריח, ולהצמידה אל שאר המינים. רק כאשר כולם יהיו חבוקים ומאוחדים יחד - תוכל לקיים את המצווה.

אין יהודי שהוא 'מחוץ למחנה'!

לא לוותר על הערבה

כל אחד מארבעת המינים שנוטלים בחג-הסוכות מאופיין בתכונות מיוחדות, וביחד הם מסמלים את עם-ישראל.

אתרוג - יש בו **טעם** (בהיותו פרי) וגם **ריח** טוב.

לולב - **טעם** יש בו (פרי התמר) אך ריח אין בו.

הדס - יש לו **ריח** אך אין בו טעם.

ערבה - אין בה **לא טעם ולא ריח**.

מאכלי ברכה

סדר אכילת הסימנים בליל ראשון של ראש השנה

קודם האכילה אומר יהי רצון מלפניך...

תפוח בדבש

קודם שיאכל יאמר:
יהי רצון מלפניך ה'
אלהינו ואלהי אבותינו,
שיתחדש עלינו שנה
טובה ומתוקה כדבש

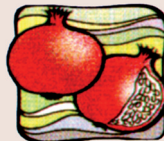
חלה בדבש

יטבול פרוסת
המוציא בדבש
לסימון שנה טובה
ומתוקה

ראש דג או ראש כבש

קודם שיאכל יאמר:
יהי רצון מלפניך
ה' אלהינו ואלהי
אבותינו, שנהיה לראש ולא לזנב

רימונים

קודם שיאכל יאמר:
יהי רצון מלפניך
ה' אלהינו ואלהי
אבותינו, שנהיה
מלאים מצות כרמון

גזר

קודם שיאכל יאמר:
יהי רצון מלפניך
ה' אלהינו ואלהי
אבותינו, שירבו
זכותינו ותקבננו

דגים

קודם שיאכל יאמר:
יהי רצון מלפני אבינו
שבשמים שנפירה
ונרבה כדגים

תמרים

יברך בורא פרי העץ ויכוון לפטור כל מיני
העץ, יאכל קצת ויאמר:
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו,
שיתמו אויבינו ושונאינו וכל מבקשי רעתנו

סדר הברכות

הדלקת נרות

לראש השנה

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו להדליק נר של (כשהל בערב שבת
מוסיפים של שבת ושל) יום הזכרון.
ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה.

ליום כיפור

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו להדליק נר של יום הכפורים.
ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה.

לסוכות שמיני עצרת ושמחת תורה

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו להדליק נר (כשהל בערב שבת מוסיפים
של שבת ושל) של יום טוב.
ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה.

ברכת הסוכה

בעת שאוכלים סעודה או מיני מאפה

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו לישוב בסוכה.

ברכת ארבעת המינים

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו על נטילת לולב.

בפעם הראשונה שמקיים המצוה בשנה זו יוסיף גם

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה.

מרשם לחג

עוגת דבש מסורתית

בחגי תשרי, שבהם אנו מבקשים שנה טובה ומתוקה, נהוג לאכול עוגת דבש. במיוחד בערב יום הכיפורים נוהגים לבקש זה מזה פרוסת עוגת דבש.

המצרכים ל-2 תבניות (7+30 ס"מ)

- 2 3/4 כוסות קמח רגיל
- 1 כפית מחוקה אבקת סודה לשתייה
- 3/4 כוס סוכה
- 1 כף קקאו
- 2 כפיות שטוחות קפה נמס
- 1/4 כפית ציפורן
- 1/2 כפית קינמון
- קורט (קמצוץ) מלח
- 1/2 כוס דבש
- 1/2 כוס ריבת משמש
- 3/4 כוס מים
- 1/3 כוס שמן
- 2 ביצים

אביזרי עזר:

נייר פרגמנט או נייר אפיה.

אופן ההכנה:

מרפדים את תחתית התבנית בנייר פרגמנט או נייר אפיה. מנפים את הקמח ואבקת הסודה יחד בתוך קערה ומוסיפים את הסוכר, קקאו, קפה נמס, ציפורן, קינמון ומלח ומערבבים יחד. בקערה נפרדת טורפים היטב במטרפת-יד דבש, ריבה, מים, שמן וביצים עד לקבלת בלילה אחידה, מערבבים את שתי התערובות, ומשהים למשך 2-3 דקות. יוצקים לתוך התבנית את הבלילה, מיישרים ואופים בתנור בחום בינוני נמוך של כ-120 מע', במשך כשעה - שעה ורבע.

סדר הקידוש

קידוש והבדלה - לראש השנה, סוכות ושמחת תורה

קידוש ללילה הראשון של ראש השנה

במוצאי שבת מקדשין יקנה"ז
[ראשי תיבות: יין, קידוש, נר הבדלה, זמן]:

סברי מרנן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר-בנו מכל-עם ורוממנו מכל-לשון וקדשנו במוצותיו, ותתן-לנו יי אלהינו באהבה את-יום הזכרון הזה, את יום-טוב מקרא-קדש הזה, יום תרועה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים, כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים, ודברך מלבנו אמת וקים לעד: ברוך אתה יי, מלך על כל הארץ, מקדש ישראל ויום הזכרון:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת, ואת-יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת, הבדלת וקדשת את-עמך ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי, המבדיל בין קדש לקדש:

בליל שני של ראש השנה נוהגין להניח פרי חדש בפני המקדש ויתן עינו בו ויאמר שהחיינו [ואוכלין אותו קודם נטילת ידים לסעודה]. ואם אין פרי חדש מצוי - מכל מקום יאמר שהחיינו. (המברך שהחיינו בהדלקת הנרות אינו מברך ברכה זו שוב):

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיינו לזמן הזה:

קידוש ליום השני של ראש השנה

תקעו בחדש שופר, בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא, משפט לאלהי יעקב:

סברי מרנן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

קידוש ללילה הראשון של ראש השנה

יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא אלהים, לעשות:

סברי מרנן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר-בנו מכל-עם ורוממנו מכל-לשון וקדשנו במוצותיו, ותתן-לנו יי אלהינו באהבה את-יום השבת הזה ואת-יום הזכרון הזה, את יום-טוב מקרא-קדש הזה, יום זכרון תרועה באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים, כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים, ודברך מלבנו אמת וקים לעד: ברוך אתה יי, מלך על כל הארץ, מקדש השבת וישראל ויום הזכרון:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיינו לזמן הזה:

קידוש ליום הראשון של ראש השנה

זכור את-יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל-מלאכתך: ויום, השביעי--שבת | ליהוה אלהיך, לא-תעשה כל-מלאכה אתה | ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך, וגרך אשר בשעריך: כי ששת-ימים עשה יהוה את-השמים ואת-הארץ, את-הים ואת-כל-אשר-בם, וינח ביום השביעי

על-כן ברח יהוה את-יום השבת ויקדשהו.

תקעו בחדש שופר, בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא, משפט לאלהי יעקב:

סברי מרנן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

הבדלה

בשעת ברכת בורא מיני בשמים צריך לאכוז הכוס בשמאלו והבשמים בימין ובשעת ברכת בורא מאורי האש צריך לאחוז הכוס בימין, ואחר כך יביט בצפרנים, ויחזור ויאחוז הכוס בימין בברכת הבדלה:

הנה אל ישועתי, אבטח ולא אפחד, כי-עזי וזמרת יה יי, ויהי-לי לישועה; ושאתם-מים בששון, מומעיני הישועה: ליי הישועה, על-עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו, משגב- לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות, אשרי אדם בטח בה: יי הושיעה, המלך יעננו ביום-קראנו:

ליהודים היתה אורה ושמחה, וששון ויקר: בן תהיה לנו:

כוס ישועות אשא, ובשם יי אקרא:

סברי מרנן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

במוצאי יו"ט (שאינו מוצאי שבת) - אינו מברך על הנר והבשמים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מיני בשמים:

בברכת בורא מאורי האש יביט בד' צפרניו והמה יהיו כפויים על האגודל, ולא יראה האגודל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה. ברוך אתה יי, המבדיל בין קדש לחול:

במוצאי יו"ט או שבת חול המועד סוכות [כשמבדיל בסוכה] מברך ברכה זו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצננו לישב בסכה:

קידוש לילה הראשון של חג הסוכות וליל שמיני עצרת

יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא אלהים, לעשות:

סברי מרנן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר-בנו מכל-עם ורוממנו מכל-לשון וקדשנו במצותיו, ותתן-לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את-יום השבת הזה ואת-יום

בסוכות: חג הסוכות הזה, בשמיני-עצרת: שמיני עצרת החג הזה.

ואת יום טוב מקרא קדש הזה, זמן שמחתנו באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים, כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים, וישבת ומועדי קדשך באהבה וברצון בשמחה ובששון הנחלתנו: ברוך אתה יי, מקדש השבת וישראל והזמנים:

בלילה הראשון של סוכות אומרים כאן 'לישב בסוכה' ואחר-כך 'שהחינו', ובשמיני עצרת מדגלים על ברכת 'לישב בסוכה', ואומרים רק 'שהחינו':

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצננו לישב בסכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

קידוש לסוכות, שמיני עצרת ושמחת תורה - ביום

אתקינו סעודתא דמלכא, שלימתא חדתא דמלכא קדישא, דא היא סעודתא דקודשא בריה הוא ושכינתיה:

אלה מועדי יי מקראי קדש, אשר-תקראו אתם במועדם:

סברי מרנן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ביום ראשון ושני של חג הסוכות צריך לומר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצננו לישב בסכה:

קידוש לילה השני של חג הסוכות וליל שמחת תורה

סברי מרנן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר-בנו מכל-עם ורוממנו מכל-לשון וקדשנו במצותיו, ותתן-לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את-יום

בסוכות: חג הסוכות הזה, בשמחת תורה: שמיני עצרת החג הזה.

ואת יום טוב מקרא קדש הזה, זמן שמחתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים, כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים, ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו: ברוך אתה יי, מקדש ישראל והזמנים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת, ואת-יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת, הבדלת וקדשת את-עמך ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי, המבדיל בין קדש לקדש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

בלילה השני של סוכות אומרים כאן 'לישב בסוכה':

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצננו לישב בסכה:

Thursday

כ"ח אלול
Sept. 17

ו' תשרי
Sept. 24
עשרת ימי תשובה

יום הזיכרון של הרבנית חנה,
אמו של הרבי מליובאוויטש

יג תשרי
Oct. 1

כ תשרי
Oct. 8
ד' דחול המועד סוכות

מברכים על ארבעת המינים
אוכלים בסוכה
ליל הושענא רבה
ניעורים כל הלילה. אמירת תהלים

כז תשרי
Oct. 15

Friday

כ"ט אלול
Sept. 18
ערב ראש השנה

בבוקר התרת נדרים
הדלקת נרות חג מ"מ 6:44

ז' תשרי
Sept. 25
עשרת ימי תשובה

הדלקת נרות שבת מ"מ 6:32

יד תשרי
Oct. 2
ערב חג הסוכות

הדלקת נרות חג מ"מ 6:20
קידוש וסעודת חג - בסוכה

כא תשרי
Oct. 9
הושענא רבא

מברכים על ארבעת המינים
אוכלים בסוכה
ליל שמיני עצרת
הדלקת נרות חג מ"מ 6:09

כח תשרי
Oct. 16

הדלקת נרות שבת מ"מ 5:58

Saturday

א' תשרי
Sept. 19
יום א' דראש השנה

הדלקת נרות לא לפני מ"מ 7:41

ח' תשרי
Sept. 26
**שבת תשובה
האזינו**

צאת השבת מ"מ 7:29

טו תשרי
Oct. 3
יום א' דחג הסוכות

אוכלים בסוכה
הדלקת נרות לא לפני מ"מ 7:17
קידוש וסעודת חג - בסוכה

כב תשרי
Oct. 10
שמיני עצרת

יזכור. אוכלים בסוכה.
הדלקת נרות לא לפני מ"מ 7:06
ליל שמחת תורה
הקפות (בערב)

כט תשרי
Oct. 17
שבת בראשית

שבת מברכים מר-חשון
צאת השבת מ"מ 6:55

זמני התפילות

בבית חב"ד

לדוברי עברית

44 Brunswick Street

ליל א' ראש השנה

6:50 PM ערבית

יום א' ראש השנה

9:30 AM שחרית

5:45 PM מנחה

ליל ב' ראש השנה

6:50 PM ערבית

יום ב' ראש השנה

9:30 AM שחרית

12:15 PM שופר

6:15 PM מנחה-תשליך

ערב יום כיפור

6:10 PM כל נדרי

יום כיפור

9:15 AM שחרית

12:00 PM יזכור

4:45 PM מנחה

6:00 PM נעילה

ליל שמחת תורה

6:45 PM הקפות

יום שמחת תורה

9:45 AM שחרית,

קידוש והקפות

לוח לחודש החגים תש"ע

אירועים וזמנים

(זמני הדלקת נרות ויציאת השבת - הינם לאזור ניו-יורק בלבד)

Sunday

ב' תשרי
Sept. 20
יום ב' דראש השנה

תקיעת שופר
תשליך
צאת החג 7:39^{PM}

ט' תשרי
Sept. 27
ערב יום כיפור

כפרות
סעודת מפסקת
הדלקת נרות חג 6:29^{PM}

טז תשרי
Oct. 4
יום ב' דחג הסוכות

מברכים על ארבעת המינים
ואוכלים בסוכה
צאת החג 7:16^{PM}

כג תשרי
Oct. 11
שמחת תורה

צאת החג 7:04^{PM}

Monday

ג' תשרי
Sept. 21
**צום גדליה
עשרת ימי תשובה**

גמר הצום 7:24^{PM}

י' תשרי
Sept. 28
יום כיפור

יזכור
גמר הצום 7:25^{PM}
בניית הסוכה

יז תשרי
Oct. 5
א' דחול המועד סוכות

מברכים על ארבעת המינים
אוכלים בסוכה

כד תשרי
Oct. 12
איסרו חג

Tuesday

ד' תשרי
Sept. 22
עשרת ימי תשובה

הדלקת נרות שבת 6:17^{PM}

יא תשרי
Sept. 29

יח תשרי
Oct. 6
ב' דחול המועד סוכות

מברכים על ארבעת המינים
אוכלים בסוכה

כה תשרי
Oct. 13

Wednesday

ה' תשרי
Sept. 23
**עשרת ימי תשובה
וילך - שבת תשובה**

צאת השבת 7:14^{PM}

יב תשרי
Sept. 30

יט תשרי
Oct. 7
ג' דחול המועד סוכות

מברכים על ארבעת המינים
אוכלים בסוכה

כו תשרי
Oct. 14

עבודת הלל - תפילה
בזמנים נוחים במיוחד
 תפילת שחרית במרכז חב"ד
 לדוברי עברית.
 ליל שבת: מיד לאחר הדלקת נרות
 שבת בבוקר: 10:00

התורה היא שלך
תן לה מזמנך!
 הן מוזמן להצטרף לשיעור שבוני
 בפרשת השבוע.
במרכז לדוברי עברית
 לגברים - מדי יום חמישי בין השעות
 9:00-10:00 בערב

שיחת השבוע
אצלך בבית
 מאת מנעיים מקבלים את שיחת
 השבוע ישירות לבתיהם, ללא תשלום.
צרוף את חבירי למשפחת המנויים!

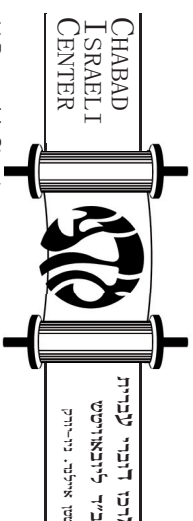
המפגש החודשי
לנשים
 נפגש אחת לחודש בביתה של אחת מחברותינו
 בשכונה ובאווירה רגועה ונינוחה - על כוס תה
 ועוגה - ונתמקד בנושא אחר מעולמה של
 האשה לאור משנת הקבלה והחסידות.
שיעור שבוני בפרשת השבוע לנשים -
מתקיים בכל יום שני, בשעה 8:30 בערב.

הלכה למעשה
שיעור בהלכות לחיי היום-יום
 מידי שבת בשבת, בין מנחה למערב,
 מתקיים בבית חב"ד שיעור מרתק
 בהלכות חשובות הנוגעות לחיי
 היום-יום.

שירות לבדיקת
תפילין ומזוזות
וקשרתם לאות על ידך...
וכתבתם על מזוזות ביתך...
 אנו נגיע לביתך, נקח את המזוזות
 והתפילין לבדיקה,
 ונחזיר אותם למקומם לאחר הבדיקה.

מרכז דוברי עברית • 718-761-4483 • Staten Island, NY 10314
 44 Brunswick Street

הכתובת ליהדות www.chabadisraeli.com

44 Brunswick Street
 (corner Richmond Hill Road)
 Staten Island, NY 10314

www.Chabadisraeli.com

NON-PROFIT ORG.
 U.S. POSTAGE
PAID
 STATEN ISLAND
 PERMIT NO. 112